

תת"ע 6584/11/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד עלי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6584-11-16 מדינת ישראל נ' עלי
תיק חיצוני: 90210320561

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד עלי

החלטה

בפניי בקשת הנאשם כי אפסול עצמי מלשבת בדין בעניינו, בתיק זה.

לטענת הנאשם, העובדה שתיק אחר שלו ובאותו נושא נדון אף הוא בפניי, מצדיקה את עתירתו כי תיק זה יועבר למותב אחר.

רקע כללי

בתיק שבנדון מואשם הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שנתפס נוהג לכאורה, בתאריך 15.7.16, ברחוב חלוצי התעשייה, כשריכוז האלכוהול בדגימת אוויר נשוף הינו 385 מק"ג בליטר. כן יצוין כי עדי התביעה בתיק שבנדון הינם אליהו שטרית וענאתי הזאם.

בתאריך 11.3.18 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, תוך שהודה בעובדה כי נהג ברכב במועד שבנדון. באותו מועד, קבע כב' סגן הנשיא, הש' קרזבום, כי התיק בנדון יישמע בפני מותב זה, ביום 6.6.18.

בתיק 2741-10-17 (להלן: "**התיק הנוסף**"), מואשם הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות, לאחר שנתפס נוהג לכאורה, בתאריך 15.7.16, כשריכוז האלכוהול בדגימת אוויר נשוף הינו 300 מק"ג בליטר. כן יצוין כי עדי התביעה בתיק שבנדון הינם יצחק רוזה ואריק גל.

בתאריך 11.4.18 (לאחר שדיון הוכחות בתיק זה כבר נקבע והיה ידוע לב"כ הנאשם), כפר הנאשם בעובדות כתב האישום בתיק זה, לרבות בנהיגה, ואף תיק זה נקבע להוכחות ליום 6.6.18.

ביום 6.6.18, במסגרת התיק הנוסף, ביקש ב"כ הנאשם שלא לשמוע את דיון ההוכחות בשל אי התייצבות של אחד מעדי התביעה, אולם בסופו של יום העידו שני עדי התביעה והתיק נדחה, לסיום פרשת התביעה ולפרשת הגנה ליום 10.12.18, תוך שהיה על ב"כ הנאשם להודיע תוך 30 ימים הא הוא עומד על חקירת עורכי התע"צ. משלא עשה כן, המשמעות היא כי בתיק הנוסף תישמע פרשת ההגנה ביום 10.12.18.

טענות הצדדים

במועד המצוין לעיל (6.6.18), במסגרת התיק שבנדון, ביקש ב"כ הנאשם כי אפסול עצמי מלדון בתיק זה נוכח העובדה שאני דן גם בתיק הנוסף. לטענת ב"כ המבקש העובדה שאדרש בסופו של יום להכריע בשני התיקים בעניינים שבעובדה, לרבות באשר לגרסת הנאשם ומהימנותה פוגעת במראית פני הצדק ומאידך העברת התיק למותב אחר לא תפגע באינטרס הציבורי. כן השיב ב"כ הנאשם, לשאלתי, כי טען זאת רק עתה מכיוון שהדיון הקודם בתיק זה היה בפני הש' קרזבום אך הסכים כי מדובר בטעות מבחינתו והיה עליו לעשות כן במועד מוקדם.

ב"כ המאשימה השיבה כי העד שהופיע לדיון, שוחרר בעקבות בקשתו של הנאשם לטעון לפסלות. לגופו של עניין השיבה כי המדובר באירוע ישן, אשר הדיון בו נקבע בפני סגן הנשיא ולא נטענה טענת פסלות למרות שהיה ידוע, כבר בעבר, כי לנאשם תיק נוסף ולמרות זאת לא הועלתה בקשת הפסלות. כן הוסיפה ב"כ המאשימה כי אין למאשימה עניין באשר לזהות המותב ואין לטעמה בעיה כי בית משפט זה יישמע את שני התיקים במקביל, אך ביקשה ל השלים תשובתה לבקשה תוך 7 ימים.

באותו מועד, 6.6.18, החלטתי כי ב"כ המאשימה תשלם תגובתה תוך 7 ימים וב"כ הנאשם יוכל להגיב תוך 7 ימים נוספים.

מאחר והצדדים לא השלימו התייחסותם במועדים שנקבעו, הוריתי, בתאריך 10.9.18 כי הצדדים ישלימו התייחסותם עד ליום 20.9.18.

בתאריך 17.9.18 ציינה ב"כ המאשימה כי היא שבה וחוזרת על עמדתה כפי שמצוינת בפרוטוקול הדיון.

בתאריך 20.9.18, חזר ב"כ הנאשם על טענותיו והוסיף כי נוכח קיומו של התיק הנוסף, בית המשפט יהיה בהכרח מודע לעברו וכי לא ניתן לטעון כי ניהול שני הליכים במקביל אין בו כדי ליצור דעה פסולה או מוקדמת ביחס לנאשם ולכל הפחות, בית המשפט לא יהיה כ"לוח חלק" בעניינו. כמו כן, שב וציין ב"כ הנאשם כי נוכח העובדה שמותב זה יידרש לקביעות מהימנות בעיינו של הנאשם יקשה עד מאד להניח כי בתיק אחד בית המשפט לא ייתן אמון בנאשם ואילו בתיק האחר כן וגם אם ניתן להניח זאת הרי שיש להעביר את התיק לשם מראית פני הצדק.

בתאריך 21.10.18, מבלי שנתבקשה, הוסיפה המאשימה לתגובתה וציינה את אין בנסיבות המתוארות בבקשה כדי ליצור חשש ממשי ואובייקטיבי למשוא פנים וכי אפילו במקום בו בית המשפט דן בעבר בעניינו של נאשם וגזר את דינו,

גם בסמיכות זמנים אין הצדקה לפסלות והפנתה לת"פ (מחוזי ירושלים) 3164/07 מ"י נ' ליאורה ברקו (החלטה מיום 13.2.08 - פורסמה בנבו).

בתאריך 26.10.18 אפשרתי לב"כ הנאשם להגיב לתגובת המאשימה המעודכנת עד ליום 5.11.18. עד היום, 13.11.18, לא התקבלה כל תגובה משלימה ולפיכך אחליט בבקשה על סמך הקיים.

דין והכרעה

לא מצאתי ממש בבקשה כי אפסול עצמי מלדון בעניינו של הנאשם ואפרט להלן את טעמי.

על פי הפסיקה, אין מניעה כי בית המשפט ישב בדין בין אותם הצדדים יותר מפעם אחת ואין בכך עילת פסלות. רק במקרים חריגים תהא הצדקה להעביר את התיק למותב אחר וזאת מחמת מראית פני הצדק. יפים לעניין דבריה של כב' הנשיאה חיות בע"פ 6792/18 פלוני נ' מ"י (פסק דין מיום 22.10.18, פורסם בנבו):

"הכלל הוא כי העובדה ששופט דן בתיק אחר של אותו נאשם אין בה כשלעצמה כדי להקים

עילה לפסילת המותב (ע"פ 8091/17 ארביב נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה אשדוד, פסקה 7 (23.10.2017); ע"פ 3963/00 בן גביר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (4.7.2000))."

כן ר' ע"פ 10228/03 פלוני נ' מ"י (פורסם בתקדין), ע"פ 669/03 ציון עמיאל נ' מ"י (פורסם בנבו) ואף י' מרזל "דיני פסלות שופט", עמ' 265 להלן: "דיני פסלות שופט".

המקרה שבנדון אינם מאותם מקרים חריגים המצדיקים העברת התיק למותב אחר. לא דנתי בעניינו של הנאשם בעבר ואין מניעה כי אגיע למסקנות שונות בתיקים שונים. הדברים נכונים במיוחד שעה שמדובר בעדי תביעה שונים לחלוטין, אשר יש להכריע במהימנותם עוד טרם אכריע בעניין מהימנותו של הנאשם. זאת ועוד, כמצוין לעיל, קו ההגנה של הנאשם שונה בכל אחד מן התיקים, כאשר בתיק זה הנאשם טוען כי כלל לא נהג ואילו בתיק השני הנאשם מאשר כי נהג, אך טוען כנגד עצם השכרות עצמה.

משמצאתי כי לא קמה עילת פסלות והנאשם לא הצביע על חשש ממשי למשוא פנים, הוא הוא המבחן לפסלות שופט, הרי שלא רק שאיני צריך לפסול עצמי, ולא משנה מהו השלב בו נמצא משפטו של הנאשם, אלא שמוטלת עלי החובה שבדין שלא לעשות כן. כך הבהיר כב' הנשיא ברק בעניין זה:

"הזכות לשבת במשפט היא גם החובה לעשות כן. עמדתי על כך באחד המקרים:

'שופט אינו חופשי לפסול עצמו בכל מקרה שסובייקטיבית הוא סבור כי אין זה ראוי לו לשבת בדין. התחושה הסובייקטיבית צריכה להיות מלווה בנתונים אובייקטיביים, שיש בהם כדי להצביע על אפשרות ממשית למשוא פנים. אכן, כשם שחובה על שופט לפסול עצמו מקום שהתנאים מחייבים זאת, כן חובה עליו שלא לפסול עצמו מקום שהתנאים לפסילה אינם מתקיימים. חובת

השיפוט היא חובת השופט' ... " (ע"פ 1478/97 מדינת ישראל נ. חן דוד, פ"ד נא(4), 673).

סוף דבר, הבקשה נדחית.

דיון ההוכחות הקבוע ביום 10.12.18, יתקיים במועדו.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, בהעדר
הצדדים.